

[Poul Nielson]

Begrundelse

I industriministerens svar på mit spørgsmål nr. S 518 om, hvilke danske firmaer der efter industriministerens opfattelse kunne have foretaget nedlæggelsen af søledningerne til naturgas- og olierørprojekterne, var der ikke indeholdt noget konkret. Heller ikke ministerens udtalelse om, at dette nedlægningsarbejde ikke kan siges at være højteknologi, blev begrundet. Derimod anførte ministeren, at han lægger vægt på, at dansk erhvervsliv i så vidt omfang som muligt får adgang til at deltage i investeringsarbejderne i forbindelse med udbygningen af olie- og naturgasanlæggene.

Da kravet om anvendelse af dansk basehavn er et af de helt afgørende elementer i bestræbelserne i denne retning, og da energiministeren meget overraskende ifølge dagspressen har udtalt sig som ovenfor refereret på et møde i Esbjerg, må det forventes, at industriministeren i besvarelse af nærværende spørgsmål kan fjerne den usikkerhed, energiministerens udtalelse har skabt.

*Besvarelse (8/2 83).***Industriministeren (Stetter):**

Energiministeren har meddelt mig, at hans udtalelse i Esbjerg den 26. november 1982 om kommende rettighedshaveres anvendelse af dansk basehavn ikke er citeret korrekt i dagspressen. Det, som udtalelsen gik på, var, hvorvidt der kan gives garanti for, at kommende rettighedshavere skal operere fra Esbjerg. Energiministeren udtalte hertil, at der i andre dele af det danske sokkelområde end Nordsøen kan forventes en forøget efterforskningsaktivitet, og at Esbjerg naturligvis ikke kan få garanti for, at de rettighedshavere, der får tilladelse til efterforskning i f.eks. Kattegat, vil operere fra Esbjerg.

I regeringens planer for 1. udbudsrunde vedrørende nye tilladelser til efterforskning og indvinding af olie og gas lægges der stor vægt på, at kommende rettighedshavere vil arbejde for at fremme brugen af dansk arbejdskraft og danske varer og tjenesteydelser. I den forbindelse anses det for meget væsentligt, at rettighedshaverne opererer fra dansk basehavn, og dette er energiministeren og jeg ganske enige om.

Spm. nr. S 579Til *landbrugsministeren* (1/2 83) af:**Stavad (S):**

»Er det muligt at afhænde en maskine i et leasingarrangement, som der tidligere er modtaget FEOGA- og national støtte til, og er ministeren bekendt med, om det sker i praksis?«

Begrundelse

Mange af landbrugets andelsselskaber har på det seneste benyttet muligheden for at sælge allerede installerede maskiner til et leasingelskab for derefter at tilbagelease maskinerne.

Der er i forbindelse med investeringer i landbrugets forædlingsvirksomheder ofte ydet FEOGA- og national støtte med op til 30 pct. – også til maskiner.

Andelsselskabernes udnyttelse af deres skattemæssige særstilling i forbindelse med leasingarrangementer er i sig selv forkastelig. Såfremt der også indgår FEOGA-midler i arrangementet, bliver systemet helt grotesk.

Det må kræves, at disse forhold afdækkes.

*Besvarelse (10/2 83):***Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):**

Ifølge en uofficiel undersøgelse foretaget af tidsskriftet Management er 30 pct. af godt 1 mia leasingkroner i 1982 tilført andelsselskaber inden for landbrugets forædlingssektor.

Da der kan ydes projektstøtte til såvel bygninger som maskiner (produktionsudstyr), er der rimelig grund til at antage, at der er indgået leasingkontrakter også om produktionsudstyr, som har fået støtte i henhold til projektstøtteordningen.

Efter de gældende EF-bestemmelser (art. 17, § 2a, i forordning (EØF) 355/77) er det en forudsætning for støtte, at modtageren selv finansierer mindst 50 pct. af den støtteberettigede investering.

Omfattes maskiner og inventar af en leasingaftale, kan de i almindelighed ikke medregnes i den egenfinansierede del af investeringen, og der vil derfor kunne ske nedsættelse eller eventuelt bortfald af støtten.

Kravet til egenfinansiering skal være opfyldt indtil tidspunktet, hvor investeringen er